

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

Bruxelles, 2. svibnja 2019.
(OR. en)

2016/0361 (COD)

PE-CONS 47/19

EF 66
ECOFIN 164
CODEC 413

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava

UREDBA (EU) 2019/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014
u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije
kreditnih institucija i investicijskih društava

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom³,

¹ SL C 34, 31.1.2018., str. 17.

² SL C 209, 30.6.2017., str. 36.

³ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od ...

budući da:

- (1) Odbor za financijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka (TLAC – Total Loss-Absorbing Capacity) – „standard TLAC” – koji je u studenome 2015. podržala skupina G20. Cilj je standarda TLAC osigurati da globalne sistemski važne banke, koje se u okviru Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama (GSV institucije), imaju kapacitet pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije potreban kako bi se pomoglo osigurati da u slučaju sanacije i neposredno nakon sanacije te institucije mogu nastaviti obavljati ključne funkcije, a da se ne dovede u opasnost sredstva poreznih obveznika, to jest javna sredstva ili financijsku stabilnost. U Komunikaciji od 24. studenoga 2015. „Ususret dovršetku bankarske unije” Komisija se obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog kojim bi se omogućila provedba standarda TLAC u pravu Unije do 2019., roka koji je dogovoren na međunarodnoj razini.

- (2) Pri provedbi standarda TLAC u pravu Unije potrebno je uzeti u obzir postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) specifičan za pojedinu instituciju, koji se primjenjuje na sve kreditne institucije i investicijska društva (institucije) s poslovnim nastanom u Uniji, kao i na bilo koji drugi subjekt, kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹ (subjekti). Budući da se standardom TLAC i MREL-om nastoji ostvariti isti cilj osiguravanja toga da institucije i subjekti s poslovnim nastanom u Uniji raspolažu dostatnim kapacitetom pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije, ta bi se dva zahtjeva trebala biti nadopunjavati unutar zajedničkog okvira. U operativnom smislu, minimalnu usklađenu razinu standarda TLAC za GSV institucije (minimalni zahtjev za TLAC) trebalo bi uvesti u zakonodavstvo Unije izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013², dok bi se s dodatkom koji je specifičan za GSV institucije te zahtjevom specifičnim za institucije koje nisu GSV institucije, to jest MREL-om, trebalo uhvatiti ukoštac ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća³.

¹ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

² Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

³ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

Odredbe Uredbe (EU) br. 806/2014, kako je izmijenjena ovom Uredbom, o kapacitetu pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija i subjekata trebale bi se primjenjivati na način dosljedan onome u Uredbi (EU) br. 575/2013 i direktivama 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹ i 2014/59/EU.

- (3) Nepostojanjem usklađenih pravila u državama članicama sudionicama u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM) u odnosu na provedbu standarda TLAC stvaraju se dodatni troškovi i pravna nesigurnost te dodatno otežava primjena bail-in instrumenta za prekogranične institucije i subjekte. Nepostojanje usklađenih pravila Unije uzrok je i narušavanju tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu s obzirom na to da bi se troškovi za institucije i subjekte u pogledu usklađivanja s postojećim zahtjevima i standardom TLAC mogli znatno razlikovati u državama članicama sudionicama u SRM-u. Stoga je potrebno ukloniti te prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koji su posljedica nepostojanja usklađenih pravila u odnosu na provedbu standarda TLAC. Slijedom toga, odgovarajuća je pravna osnova za ovu Uredbu članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

¹ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

- (4) U skladu sa standardom TLAC, Uredbom (EU) br. 806/2014 trebalo bi nastaviti priznavati sanacijsku strategiju s jedinstvenom točkom pristupanja (SPE), kao i sanacijsku strategiju s višestrukim točkama pristupanja (MPE). U okviru sanacijske strategije SPE sanira se samo jedan subjekt grupe, obično matično društvo, a ostali se subjekti grupe, obično operativna društva kćeri, ne saniraju nego svoje gubitke i potrebe za dokapitalizacijom prenose na subjekt koji treba sanirati. U okviru sanacijske strategije MPE moglo bi se sanirati više subjekata grupe. Za učinkovitu primjenu željene sanacijske strategije važno je jasno utvrditi subjekte koje treba sanirati („sanacijski subjekti”), to jest subjekte na koje bi se mogle primijeniti sanacijske mjere, zajedno s društvima kćerima koja im pripadaju („sanacijske grupe”). To je utvrđivanje relevantno i za određivanje razine primjene pravila o kapacitetu pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije koju bi institucije i subjekti trebali primjenjivati. Stoga je potrebno uvesti pojmove „sanacijski subjekt” i „sanacijska grupa” te izmijeniti Uredbu (EU) br. 806/2014 u pogledu planiranja sanacije grupe kako bi se izričito zahtijevalo od Jedinstvenog sanacijskog odbora („Odbor”) da utvrdi sanacijske subjekte i sanacijske grupe unutar određene grupe te na odgovarajući način uzme u obzir utjecaj svake planirane mjere unutar grupe kako bi se osigurala djelotvorna sanacija grupe.

- (5) Odbor bi trebao osigurati da institucije i subjekti raspolažu dostatnim kapacitetom pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kako bi se osiguralo neometano i brzo pokrivanje gubitaka te dokapitalizacija u slučaju sanacije, s minimalnim utjecajem na porezne obveznike i financijsku stabilnost. To bi se trebalo postići usklađivanjem institucija s MREL-om koji je specifičan za svaku instituciju, kako je utvrđeno Uredbom (EU) br. 806/2014.
- (6) Kako bi se nazivnici kojima se mjeri kapacitet pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija i subjekata uskladili s onima predviđenima u standardu TLAC, MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjere ukupne izloženosti relevantne institucije ili subjekta, a institucije ili subjekti trebali bi istodobno ispunjavati razine koje proizlaze iz tih dvaju mjerila.

- (7) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za institucije i subjekte s poslovnim nastanom u Uniji, među ostalim i na globalnoj razini, kriteriji prihvatljivosti za obveze prihvatljive za bail-in za MREL trebali bi biti pomno usklađeni s onima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC, ali podložno dopunskim prilagodbama i zahtjevima uvedenima ovom Uredbom. Osobito bi određeni dužnički instrumenti s ugrađenom komponentom izvedenice, kao što su određeni strukturirani vrijednosni papiri, trebali biti prihvatljivi, podložno određenim uvjetima, za ispunjenje MREL-a u mjeri u kojoj imaju fiksni iznos glavnice ili iznos koji se povećava plativ po dospijeću, a koji je unaprijed poznati, a samo je dodatni povrat povezan s tom komponentom izvedenice i ovisi o rezultatima referentne imovine. S obzirom na te uvjete ti bi dužnički instrumenti trebali imati veliku sposobnost pokrivanja gubitaka i u sanaciji bi se na njih trebalo moći jednostavno primijeniti bail-in. Ako institucije ili subjekti raspolažu regulatornim kapitalom koji prekoračuje kapitalne zahtjeve, to samo po sebi ne bi trebalo utjecati na odluke u vezi s određivanjem MREL-a. Osim toga, institucije i subjekti trebali bi moći s pomoću regulatornog kapitala ispunjavati bilo koji dio svojeg MREL-a.

- (8) U opseg obveza koje se upotrebljavaju za ispunjavanje MREL-a uključene su, u načelu, sve obveze koje su posljedica potraživanja redovnih neosiguranih vjerovnika (nepodređene obveze), osim ako ne ispunjavaju specifične kriterije prihvatljivosti utvrđene ovom Uredbom. Kako bi se povećala provedivost sanacije institucija i subjekata djelotvornom upotrebom bail-in instrumenta, Odbor bi trebao moći zahtijevati da se MREL ispunjava s pomoću regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza, osobito kada postoje jasni pokazatelji da će vjerovnici u bail-inu vjerojatno pretrpjeti gubitke u sanaciji koji bi premašili njihove gubitke koje bi pretrpjeli u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti. Odbor bi trebao procijeniti je li potrebno od institucija i subjekata zahtijevati ispunjavanje MREL-a regulatornim kapitalom i drugim podređenim obvezama ako iznos obveza isključenih iz primjene bail-in instrumenta doseže određeni prag unutar vrste obveza koja uključuje obveze prihvatljive za MREL.

Institucije i subjekti trebali bi ispunjavati MREL regulatornim kapitalom i podređenim obvezama u mjeri u kojoj je to potrebno da se spriječi da njihovi vjerovnici pretrpe gubitke koji su veći od gubitaka koje bi vjerovnici inače pretrpjeli u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.

- (9) Bilo kakva podređenost dužničkih instrumenata koju zatraži Odbor u pogledu MREL-a ne bi smjela dovesti u pitanje mogućnost da se minimalni zahtjev za TLAC djelomično ispuni s pomoću nepodređenih dužničkih instrumenata u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je dopušteno standardom TLAC. Za sanacijske subjekte koji su dio GSV institucija, sanacijske subjekte koji su dio sanacijske grupe s imovinom većom od 100 milijardi EUR (banke najviše razine) i za sanacijske subjekte unutar sanacijskih grupa s imovinom manjom od 100 milijardi EUR za koje nacionalna sanacijska tijela smatraju da je razumno vjerovati da predstavljaju sistemski rizik u slučaju propasti, uzimajući u obzir pretežnost depozita i nezastupljenost dužničkih instrumenata u modelu financiranja, ograničen pristup tržištima kapitala u vezi s prihvatljivim obvezama i oslanjanje na redovni osnovni kapital za ispunjavanje MREL-a, Odbor bi trebao moći zahtijevati da se dio MREL-a jednak razini pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije iz članka 27. stavka 7. Uredbe (EU) 806/2014, kako je izmijenjena ovom Uredbom, ispuni s pomoću regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza, uključujući regulatorni kapital koji se upotrebljava za ispunjenje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz Direktive 2013/36/EU.

- (10) Na zahtjev sanacijskog subjekta Odbor bi trebao moći smanjiti dio MREL-a za koji se zahtijeva da se ispunjava s pomoću regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza do ograničenja koje predstavlja udio u smanjenju koje je moguće na temelju članka 72.b stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u odnosu na minimalni zahtjev za TLAC utvrđen u toj uredbi. Odbor bi u skladu s načelom proporcionalnosti trebao moći zahtijevati ispunjavanje MREL-a s pomoću regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza ako ukupna razina zahtijevane podređenosti u obliku regulatornog kapitala i stavki prihvatljivih obveza slijedom obveze institucija i subjekata da se usklade s minimalnim zahtjevom za TLAC, MREL-om i, prema potrebi, zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj u skladu s Direktivom 2013/36/EU nije viša od razine pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije iz članka 27. stavka 7. Uredbe (EU) 806/2014, kako je izmijenjena ovom Uredbom, ili od formule utvrđene u ovoj Uredbi koja se temelji na bonitetnim zahtjevima iz stupa 1 i stupa 2 i zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj, ovisno što je više.
- (11) Za određene banke na najvišoj razini Odbor bi trebao, podložno uvjetima koje procjenjuje Odbor, ograničiti razinu minimalnog zahtjeva za podređenost do određenog praga, uzimajući u obzir i mogući rizik nerazmjernog utjecaja na poslovni model tih institucija. Tim ograničenjem ne bi trebalo dovoditi u pitanje mogućnost da se putem zahtjeva za podređenost u okviru stupa 2 utvrđuje zahtjev za podređenost koji je viši od tog ograničenja, također podložno uvjetima koji se primjenjuju na stup 2, na temelju alternativnih kriterija, odnosno zapreka provedivosti sanacije, ili izvedivosti i vjerodostojnosti sanacijske strategije ili rizičnosti institucije.

- (12) Institucijama i subjektima bi se MREL-om trebalo omogućiti pokrivanje gubitaka koji se očekuju u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u trenutku neodrživosti, i dokapitalizacija nakon provedbe mjera koje su predviđene u sanacijskom planu ili nakon sanacije sanacijske grupe. Na temelju sanacijske strategije koju su odabrali Odbor bi trebao propisno opravdati razinu uvedenog MREL-a i bez nepotrebne odgode preispitati tu razinu kako bi se u obzir uzele sve promjene u razini zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU. Razina uvedenog MREL-a trebala bi biti zbroj iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji koji odgovaraju zahtjevima za regulatorni kapital institucije ili subjekta i iznosa dokapitalizacije kojim se instituciji ili subjektu u razdoblju nakon sanacije ili nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju omogućuje ispunjenje zahtjeva za regulatorni kapital potrebnih za odobrenje za nastavak aktivnosti u okviru odabrane sanacijske strategije. Odbor bi trebao uskladiti iznose dokapitalizacije naviše ili naniže na temelju promjena proizišlih iz mjera koje su utvrđene u sanacijskom planu.

- (13) Odbor bi trebao moći povećati iznos dokapitalizacije kako bi se osiguralo dostatno povjerenje tržišta u instituciju ili subjekt nakon provedbe mjera utvrđenih u sanacijskom planu. Zahtijevanom razinom zaštitnog sloja za povjerenje tržišta trebalo bi instituciji ili subjektu omogućiti nastavak ispunjavanja uvjeta za odobrenje za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja, među ostalim tako što će se instituciji ili subjektu dopustiti pokrivanje troškova u vezi s restrukturiranjem vlastitih aktivnosti nakon sanacije te održavanje dostatnog povjerenja tržišta. Zaštitni sloj za povjerenje tržišta trebalo bi odrediti u odnosu na dio zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u skladu s Direktivom 2013/36/EU. Ako je niža razina dostatna za osiguravanje dostatnog povjerenja tržišta, Odbor bi trebao uskladiti naniže razinu zaštitnog sloja za povjerenje tržišta ili je uskladiti naviše ako je potrebna viša razina kako bi se osiguralo da slijedom mjera utvrđenih u sanacijskom planu subjekt nastavi ispunjavati uvjete odobrenja za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja i održavati dostatno povjerenje tržišta.

- (14) U skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1075¹ Odbor bi trebao ispitati bazu ulagatelja instrumenata MREL-a pojedinačne institucije ili subjekta. Ako znatan dio instrumenata MREL-a neke institucije ili subjekta drža mali ulagatelji koji možda nisu primili odgovarajuće naznake o relevantnim rizicima, to bi samo po sebi moglo predstavljati zapreku provedivosti sanacije. Osim toga, ako veliki dio instrumenata MREL-a neke institucije ili subjekta drža druge institucije ili subjekti, systemske implikacije otpisa ili konverzije također bi mogle predstavljati zapreku provedivosti sanacije. Ako Odbor otkrije zapreku provedivosti sanacije kao posljedicu veličine i naravi određene baze ulagatelja, trebao bi moći instituciji ili subjektu preporučiti da se uhvati ukoštac s takvom zaprekom.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija (SL L 184, 8.7.2016., str. 1.).

- (15) Radi povećanja njihove provedivosti sanacije, Odbor bi trebao moći za GSV institucije uvesti MREL specifičan za pojedinu instituciju povrh minimalnog zahtjeva za TLAC utvrđenog Uredbom (EU) br. 575/2013. Taj MREL specifičan za pojedinu instituciju trebalo bi uvesti ako minimalni zahtjev za TLAC nije dostatan za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju GSV institucije u okviru odabrane sanacijske strategije.
- (16) Odbor bi pri određivanju razine MREL-a trebao uzeti u obzir stupanj systemske važnosti pojedine institucije ili subjekta i mogući nepovoljni učinak njezine propasti na financijsku stabilnost. Odbor bi trebao uzeti u obzir potrebu postojanja ravnopravnih uvjetima između GSV institucija i drugih usporedivih institucija ili subjekata sa systemskom važnošću unutar država članica sudionica. Stoga se MREL institucija ili subjekata koji nisu GSV institucije, no čija je systemska važnost u državama članicama sudionicama usporediva sa systemskom važnosti GSV institucija, ne bi trebao nerazmjerno razlikovati od razine i sastava MREL-a utvrđenog općenito za GSV institucije.
- (17) U skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 institucije ili subjekti koji su utvrđeni kao sanacijski subjekti trebali bi MREL-u podlijevati samo na konsolidiranoj razini sanacijske grupe. To znači da bi sanacijski subjekti trebali, za ispunjenje svojeg MREL-a, biti dužni vanjskim vjerovnicima koji su treća strana te nad kojima bi se primijenio bail-in izdavati prihvatljive instrumente i stavke u slučaju da se nad sanacijskim subjektom pokrene sanacija.

- (18) Institucije ili subjekti koji nisu sanacijski subjekti trebali bi se uskladiti s MREL-om na pojedinačnoj razini. Potrebe tih institucija ili subjekata za pokrivanjem gubitaka i dokapitalizacijom u pravilu bi trebali osiguravati njihovi sanacijski subjekti i to na način da ti sanacijski subjekti izravno ili neizravno stječu instrumente regulatornog kapitala i instrumente prihvatljivih obveza koje su te institucije ili subjekti izdali i da ih otpisuju ili konvertiraju u vlasničke instrumente u trenutku u kojem te institucije ili subjekti više nisu održivi. Kao takav, MREL koji se primjenjuje na institucije ili subjekte koji nisu sanacijski subjekti trebao bi se primjenjivati zajedno i dosljedno sa zahtjevima koji se primjenjuju na sanacijske subjekte. To bi Odboru trebalo omogućiti da sanira sanacijsku grupu a da pritom u sanaciju ne uključe određena društva kćeri te grupe, izbjegavajući tako potencijalne poremećaje na tržištu. Primjena MREL-a na institucije ili subjekte koji nisu sanacijski subjekti trebala bi biti u skladu s odabranom sanacijskom strategijom, a njome se osobito ne bi trebao mijenjati odnos vlasništva između institucija ili subjekata i njihovih sanacijskih grupa nakon dokapitalizacije tih institucija ili subjekata.
- (19) Ako i sanacijski subjekt ili matično društvo i njegova društva kćeri imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste sanacijske grupe, Odbor bi ih trebao moći izuzeti od primjene MREL-a koji se primjenjuje na ta društva kćeri koja nisu sanacijski subjekti ili im dopustiti da ispune zahtjeve za MREL kolateraliziranim jamstvima između matičnog društva i njegovih društava kćeri, koja bi se mogla aktivirati u trenutku kada su ispunjeni uvjeti istovjetni onima kojima se omogućuje otpis ili konverzija prihvatljivih obveza. Kolateral kojim se jamstvo osigurava treba biti visokoutrživ i imati minimalni tržišni i kreditni rizik.

- (20) Uredbom (EU) br. 575/2013 predviđeno je da nadležna tijela mogu izuzeti kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom („mreže zadruga”) od primjene određenih zahtjeva za solventnost i likvidnost ako su ispunjeni određeni uvjeti. Kako bi se uzele u obzir posebnosti takvih mreža zadruga, Odbor bi također trebao moći izuzeti od primjene MREL-a koji se primjenjuje na takve kreditne institucije i središnje tijelo pod uvjetima sličnim onima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013, ako kreditne institucije i središnje tijelo imaju poslovni nastan u istoj državi članici. Odbor bi također trebao moći kreditne institucije i središnje tijelo tretirati kao cjelinu pri procjeni uvjeta za sanaciju, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti. Odbor bi trebao moći na različite načine osigurati usklađivanje s vanjskim zahtjevom za MREL sanacijske grupe u cjelini, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti svake grupe, računanjem prihvatljivih obveza subjekata od kojih, u skladu sa sanacijskim planom, Odbor zahtijeva izdavanje instrumenata prihvatljivih za MREL izvan sanacijske grupe.

- (21) Nadležna tijela, nacionalna sanacijska tijela i Odbor trebali bi na odgovarajući način razmotriti i otkloniti sva kršenja minimalnog zahtjeva za TLAC i MREL-a. Budući da bi kršenje tih zahtjeva moglo biti zapreka provedivosti sanacije institucije ili grupe, postojeći bi se postupci za uklanjanje zapreka provedivosti sanacije trebali skratiti kako bi se brzo riješila sva kršenja zahtjeva. Isto tako, Odbor bi trebao moći zahtijevati od institucija ili subjekata da preinače profile dospijeća prihvatljivih instrumenata i stavki te pripreme i provedu planove za vraćanje na razinu tih zahtjeva. Odbor bi također trebao moći zabraniti određene raspodjele ako smatra da institucija ili subjekt ne ispunjava zahtjev za kombiniranim zaštitnim slojem u skladu s Direktivom 2013/36/EU kada se razmatraju kao dodatak uz MREL.
- (22) Ova je Uredba u skladu s temeljnim pravima i njome se poštuju načela koja su posebno priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, a osobito prava na vlasništvo i slobodu poduzetništva i mora se primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima.

- (23) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno utvrđivanje jedinstvenih pravila za potrebe okvira oporavka i sanacije Unije za institucije i subjekte, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega djelovanja on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti ovu Uredbu u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (24) Kako bi se omogućilo primjereno vrijeme za primjenu ove Uredbe, ova bi se Uredba trebala primjenjivati od ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe],

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.
Izmjene Uredbe (EU) br. 806/2014

Uredba (EU) br. 806/2014 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 3. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (21) zamjenjuje se sljedećim:

„(21) „društvo kći” znači društvo kći kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 16. Uredbe (EU) br. 575/2013, a za potrebe primjene članka 8., članka 10. stavka 10., članaka od 12. do 12.k, članka 21. i članka 53. ove Uredbe na sanacijske grupe iz točke 24.b podtočke (b) ovog stavka, uključuje, kada i ako je to primjereno, kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, samo središnje tijelo te njihova društva kćeri, uzimajući u obzir način na koji takve sanacijske grupe ispunjavaju članak 12.f stavak 3. ove Uredbe;

(21.a) „značajno društvo kći” znači značajno društvo kći kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki (135) Uredbe (EU) 575/2013;”;

(b) umeću se sljedeće točke:

„(24.a) „sanacijski subjekt ” znači pravna osoba s poslovnim nastanom u državi članici sudionici za koju, u skladu s člankom 8., Odbor odredi da je subjekt u odnosu na koji sanacijski plan predviđa sanacijsku mjeru;

(24b) „sanacijska grupa” znači:

(a) sanacijski subjekt, zajedno s njegovim društvima kćeri koja nisu:

- i. sama po sebi sanacijski subjekti;
- ii. društva kćeri drugih sanacijskih subjekata; ili
- iii. subjekti koji imaju poslovni nastan u trećoj zemlji te nisu uključeni u sanacijsku grupu u skladu sa sanacijskim planom i njihova društva kćeri; ili

(b) kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom ili samo središnje tijelo ako je najmanje jedna od tih kreditnih institucija ili središnje tijelo sanacijski subjekt, te njihova društva kćeri.

(24c) „globalna sistemski važna institucija” ili „GSV institucija” znači GSV institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (133) Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

(c) umeće se sljedeća točka:

„(45a) „redovni osnovni kapital” znači redovni osnovni kapital kako je izračunan u skladu s člankom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

(d) u točki (48), riječi „prihvatljivih obveza” zamjenjuju se riječima „obveza prihvatljivih za bail-in”.

(e) točka (49) zamjenjuje se sljedećim:

„(49) „obveze prihvatljive za bail-in” znači obveze i instrumenti kapitala koji nisu instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ni dopunskog kapitala subjekta iz članka 2. te koji nisu isključeni iz područja primjene bail-in instrumenta na temelju članka 27. stavka 3.;”;

(f) umeću se sljedeće točke:

„(49a) „prihvatljive obveze” znači obveze prihvatljive za bail-in koje ispunjavaju, ovisno o tome što je primjenjivo, uvjete iz članka 12.c ili članka 12.g stavka 2. točke (a) ove Uredbe te instrumenti dopunskog kapitala koji ispunjavaju uvjete iz članka 72.a stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(49b) „podređeni prihvatljivi instrumenti” znači instrumenti koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavaka od 3. do 5. te uredbe;”;

(g) dodaje se sljedeća točka:

„(55) „zahtjev za kombinirani zaštitni sloj” znači zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kako je definiran u članku 128. točki 6. Direktive 2013/36/EU.”;

2. u članku 7. stavku 3. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) utvrđivanje razine minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, u skladu s člancima od 12. do 12.k.”;

3. članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Sanacijskim planom utvrđuju se mogućnosti primjene sanacijskih instrumenata i izvršenja sanacijskih ovlasti iz ove Uredbe na subjekte iz stavka 1.”;

(b) u stavku 6. prvi i drugi podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Sanacijskim planom osiguravaju se sanacijske mjere koje Odbor može poduzeti ako subjekt iz stavka 1. ispunjava uvjete za sanaciju.

Informacije iz stavka 9. točke (a) obznanjuju se dotičnom subjektu.”;

(c) u stavku 9. točke (o) i (p) zamjenjuju se sljedećim:

„(o) zahtjeve iz članaka 12.f i 12.g i rok za postizanje te razine, u skladu s člankom 12.k;

(p) ako Odbor primjenjuje članak 12.c stavak 4., 5. ili 7., rok za usklađivanje sanacijskog subjekta u skladu s člankom 12.k;”;

(d) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Planovi za sanaciju grupa uključuju plan za sanaciju grupe iz stavka 1., kojom upravlja matično društvo u Uniji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici, i u njima se utvrđuju mjere koje treba poduzeti u pogledu:

(a) matičnog društva u Uniji;

(b) društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan u Uniji;

(c) subjekata iz članka 2. točke (b); te

- (d) podložno članku 33., društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan izvan Unije.

U skladu s mjerama iz prvog podstavka sanacijskim planom za svaku se grupu utvrđuju sanacijski subjekti i sanacijske grupe.”;

- (e) u stavku 11. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

- „(a) navodi sanacijske mjere koje treba poduzeti u odnosu na sanacijske subjekte prema scenarijima iz stavka 6. i implikacije tih sanacijskih mjera na druge članice grupe, matično društvo i institucije kćeri iz stavka 1.;

- (aa) ako se grupa iz stavka 1. sastoji od više od jedne sanacijske grupe, navodi sanacijske mjere koje treba poduzeti u odnosu na sanacijske subjekte svake sanacijske grupe te implikacije tih mjera na oboje od sljedećeg:

- i. druge članice grupe koje su dio iste sanacijske grupe; i
- ii. druge sanacijske grupe;

- (b) preispituje razmjer u kojem bi se mogli primijeniti sanacijski instrumenti i izvršiti sanacijske ovlasti u odnosu na sanacijske subjekte s poslovnim nastanom u Uniji, na koordiniran način, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe, zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje pruža određeni broj članica grupe ili pojedinačnih članica grupe ili sanacijskih grupa te utvrđuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;”;
- (f) u stavku 12. dodaju se sljedeći podstavci:

„Revizija iz prvog podstavka ovog stavka provodi se nakon provedbe sanacijskih mjera ili izvršenja ovlasti iz članka 21.

Pri određivanju rokova iz stavka 9. točaka (o) i (p) u okolnostima iz trećeg podstavka ovog stavka Odbor uzima u obzir rok za usklađivanje sa zahtjevom iz članka 104.b Direktive 2013/36/EU.”;

4. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Smatra se da je nad grupom moguće provesti sanaciju ako je izvedivo i vjerojatno da Odbor likvidira članice grupe po redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili da nad njima provede sanaciju primjenom sanacijskih instrumenata na sanacijske subjekte te grupe i izvršavanjem sanacijskih ovlasti u odnosu na njih, pritom izbjegavajući u najvećoj mogućoj mjeri bilo kakve znatne štetne posljedice na financijske sustave država članica u kojima se nalaze članice grupe ili drugih država članica odnosno Unije, uključujući širu financijsku nestabilnost ili događanja na razini cijelog sustava, s ciljem osiguravanja kontinuiteta temeljnih funkcija koje te članice grupe obavljaju, ako se pravodobno mogu jednostavno razdvojiti ili drugim načinima.

Odbor pravodobno obavješćuje EBA-u kada se smatra da grupu nije moguće sanirati.

Ako je grupa sastavljena od više od jedne sanacijske grupe, Odbor procjenjuje provedivost sanacije svake sanacijske grupe u skladu s ovim člankom.

Procjena iz prvog podstavka provodi se uz procjenu provedivosti sanacije cijele grupe.”;

(b) u stavku 9. dodaju se sljedeći podstavci:

„U roku od dva tjedna od primitka izvješća izrađenog u skladu sa stavkom 7. ovog članka subjekt predlaže Odboru moguće mjere i rok za njihovu provedbu kako bi se osiguralo da je subjekt ili matično društvo usklađeno s člankom 12.f ili 12.g i zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj ako postoji znatna zapreka provedivosti sanacije zbog jedne od sljedećih situacija:

- i. subjekt ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz svaki od zahtjeva iz članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz zahtjeve iz članaka 12.d i 12.e ove Uredbe pri izračunu u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a) ove Uredbe; ili
- ii. subjekt ne ispunjava zahtjeve iz članaka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjeve iz članaka 12.d i 12.e ove Uredbe.

Pri predlaganju roka za provedbu mjera iz drugog podstavka subjekt uzima u obzir razloge za znatnu zapreku. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor procjenjuje jesu li te mjere učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotične znatne zapreke.”;

(c) stavak 11. mijenja se kako slijedi:

i. u točkama (i) i (j) riječi „iz članka 12.” zamjenjuju se riječima „iz članaka 12.f i 12.g”;

ii. dodaju se sljedeće točke:

„(k) zahtijevaju od subjekta da dostavi plan za ponovno usklađivanje sa zahtjevima iz članaka 12.f i 12.g ove Uredbe izraženo kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, prema potrebi, sa zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj i sa zahtjevima iz članka 12.f ili 12.g ove Uredbe izraženo kao postotak mjere ukupne izloženosti iz članaka 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013;

- (l) u svrhu osiguravanja kontinuirane usklađenosti s člankom 12.f ili 12.g zahtijevaju od subjekta da promijeni profil dospijeća:
- i. instrumenata regulatornog kapitala, nakon dobivanja suglasnosti nadležnih tijela, uključujući ESB, i
 - ii. prihvatljivih obveza iz članka 12.c i članka 12.g. stavka 2. točke (a).”;

5. umeće se sljedeći članak:

„Članak 10.a

Ovlast zabrane određenih raspodjela

1. Ako je subjekt u situaciji u kojoj ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz svaki od zahtjeva iz članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz zahtjeve iz članka 12.d i 12.e ove Uredbe pri izračunu u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a) ove Uredbe, Odbor ima ovlast u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka subjektu zabraniti raspodjelu više od najvećeg raspodjeljivog iznosa u odnosu na minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („M-MDA”) izračunan u skladu sa stavkom 4. ovog članka, s pomoću neke od sljedećih mjera:
 - (a) izvršenja raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;
 - (b) stvaranja obveze isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplate varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada subjekt nije ispunjavao zahtjev za kombinirani zaštitni sloj; ili
 - (c) provođenja plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

Ako se subjekt nalazi u situaciji iz prvog podstavka, o tom odmah obavještuje nacionalno sanacijsko tijelo i Odbor.

2. U situaciji iz stavka 1. Odbor, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući prema potrebi i ESB, bez nepotrebne odgode procjenjuje hoće li izvršiti ovlast iz stavka 1. uzimajući u obzir sve sljedeće elemente:
 - (a) razlog, trajanje i razmjere neispunjenja te njegov učinak na provedivost sanacije;
 - (b) razvoj financijske situacije subjekta i vjerojatnost njegova ispunjavanja uvjeta iz članka 18. stavka 1. točke (a) u doglednoj budućnosti;
 - (c) mogućnost da će subjekt moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz stavka 1. u razumnom roku;
 - (d) ako subjekt nije u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeca iz članaka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 12.c ili članka 12.g stavka 2. ove Uredbe, je li ta nemogućnost idiosinkrastična ili je uvjetovana smetnjama na razini tržišta;

- (e) je li izvršavanje ovlasti iz stavka 1. najprikladnije i najrazmjernije sredstvo za rješavanje situacije subjekta, uzimajući u obzir njegov potencijalni učinak i na financijske uvjete i na provedivost sanacije dotičnog subjekta.

Odbor ponovno procjenjuje potrebu izvršavanja ovlasti iz stavka 1. najmanje jedanput mjesečno, dok god je subjekt u situaciji iz stavka 1.

- 3. Ako Odbor utvrdi da se subjekt i dalje nalazi u situaciji iz stavka 1. devet mjeseci nakon što je subjekt izvijestio o takvoj situaciji, Odbor, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući prema potrebi ESB, izvršava ovlast iz stavka 1., osim ako Odbor na temelju procjene utvrdi da su ispunjena najmanje dva od sljedećih uvjeta:

- (a) neispunjenje je nastalo zbog ozbiljne smetnje u funkcioniranju financijskih tržišta, što dovodi do široko rasprostranjenog stresa financijskih tržišta u više segmenata financijskih tržišta;

- (b) smetnja iz točke (a) za posljedicu ima ne samo povećanu volatilnost cijena instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza subjekta ili povećane troškove subjekta, nego dovodi i do potpunog ili djelomičnog zatvaranja tržišta, čime se subjektu onemogućuje izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza na tim tržištima;
- (c) zatvaranje tržišta iz točke (b) utvrđuje se ne samo za dotični subjekt, nego i za nekoliko drugih subjekata;
- (d) smetnjom iz točke (a) onemogućuje se dotičnom subjektu izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i instrumenata prihvatljivih obveza u dovoljno za ispravljanje neispunjenja; ili
- (e) izvršavanje ovlasti iz stavka 1. dovodi do negativnih učinaka prelijevanja za dio bankarskog sektora, čime bi se mogla ugroziti financijska stabilnost.

Ako se primjenjuje iznimka iz prvog podstavka, Odbor o svojoj odluci obavješćuje nadležna tijela, uključujući prema potrebi ESB, i u pisanom obliku objašnjava svoju procjenu.

Odbor jedanput mjesečno ponavlja svoju procjenu toga primjenjuje li se iznimka iz prvog podstavka.

4. M-MDA izračunava se tako da se zbroj izračunan u skladu sa stavkom 5. množi faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. M-MDA umanjuje se za svaki iznos koji proizlazi iz bilo koje mjere iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c).
5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:
- (a) bilo koje dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjeno za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koji proizlaze iz mjera iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c) ovog članka;
- uvećano za
- (b) bilo koju dobit tekuće godine ostvarenu na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjeno za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje koji proizlaze iz mjera iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c) ovog članka;
- umanjeno za
- (c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

6. Faktor iz stavka 4. određuje se na sljedeći način:
- (a) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje nijednog od zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 12.d i 12.e ove Uredbe, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u prvi (odnosno najniži) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0;
 - (b) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje nijednog od zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 12.d i 12.e ove Uredbe, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u drugi kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;
 - (c) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 12.d i 12.e ove Uredbe, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u treći kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;

- (d) ako redovni osnovni kapital koji subjekt održava, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 12.d i 12.e ove Uredbe, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6.

Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Donja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Gornja granica kvartila} = \frac{\text{Zahtjev za kombinirani zaštitni sloj}}{4} \times Q_n$$

pri čemu je „ Q_n ” = redni broj odnosnog kvartila distribucije.”;

6. članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon dogovora s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor određuje zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članaka od 12.a do 12.i, koji podliježu ovlastima za otpis i konverziju, a koje subjekti i grupe iz članka 7. stavka 2. te subjekti i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. moraju ispunjavati u svakom trenutku, kada su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka.
2. Subjekti iz stavka 1., uključujući subjekte koji su dio grupa, dostavljaju informacije u skladu s člankom 45.i stavcima 1., 2. i 4. Direktive 2014/59/EU nacionalnom sanacijskom tijelu države članice sudionice u kojoj imaju poslovni nastan.

Nacionalno sanacijsko tijelo bez nepotrebne odgode Odboru prenosi informacije iz prvog podstavka.

3. Pri izradi sanacijskih planova u skladu s člankom 9., a nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, nacionalna sanacijska tijela određuju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kako je navedeno u člancima od 12.a do 12.i, koji podliježu ovlastima za otpis i konverziju, a koje subjekti iz članka 7. stavka 3. moraju ispunjavati u svakom trenutku. U tom pogledu primjenjuje se postupak iz članka 31.
4. Uz sve što određuje prema stavku 1. ovog članka, Odbor istodobno razvija i provodi sanacijske planove u skladu s člankom 8.
5. Odbor o utvrđivanjima obavješćuje nacionalna sanacijska tijela. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. Odbor zahtijeva da nacionalna sanacijska tijela provjere i osiguraju da subjekti i grupe ispune zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđene u stavku 1. ovog članka.
6. Odbor obavješćuje ESB i EBA-u o zahtjevima za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koje je odredio za svaki subjekt i grupu na temelju stavka 1.
7. Kako bi osigurao učinkovitu i dosljednu primjenu ovog članka, Odbor izdaje smjernice i šalje upute nacionalnim sanacijskim tijelima u vezi s određenim subjektima ili grupama.

Članak 12.a

Primjena i izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Odbor i nacionalna sanacijska tijela osiguravaju da subjekti iz članka 12. stavaka 1. i 3. u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, ako se to zahtijeva ovim člankom i člancima od 12.b do 12.i te u skladu s njima.
2. Zahtjev iz stavka 1. ovog članka izračunava se u skladu s člankom 12.d stavkom 3., 4. ili 6., ovisno o tome što je primjenjivo, kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postoci:
 - (a) ukupnog iznosa izloženosti riziku relevantnog subjekta iz stavka 1. ovog članka, izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i
 - (b) mjere ukupne izloženosti relevantnog subjekta iz stavka 1. ovog članka, izračunane u skladu s člancima 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 12.b

Izuzeće od minimalnog zahtjeva

za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Neovisno o članku 12.a, Odbor od zahtjeva utvrđenog u članku 12.a stavku 1. izuzima hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju osiguranim obveznicama, a kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) te će se institucije likvidirati u nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka utvrđenima za te institucije koji se provode u skladu s člankom 38., 40. ili 42. Direktive 2014/59/EU,; i
 - (b) postupcima iz točke (a) osigurava se da vjerovnici tih institucija, uključujući prema potrebi imatelje osiguranih obveznica, snose gubitke na način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije.
2. Institucije izuzete od zahtjeva iz članka 12. stavka 1. nisu uključene u konsolidaciju iz članka 12.f stavka 1.

Članak 12.c

Prihvatljive obveze za sanacijske subjekte

1. Obveze se uključuju u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskih subjekata samo ako ispunjavaju uvjete iz sljedećih članaka Uredbe (EU) br.

575/2013:

- (a) članka 72.a;
- (b) članka 72.b, uz iznimku stavka 2. točke (d); i
- (c) članka 72.c.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, ako se ovom Uredbom upućuje na zahtjeve iz članka 92.a ili članka 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013, za potrebe tih članaka, prihvatljive obveze sastoje se od prihvatljivih obveza kako su definirane u članku 72.k te uredbe i utvrđene u skladu s dijelom drugim, glavom I. poglavljem 5.a te uredbe.

2. Obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s ugrađenim izvedenicama, primjerice strukturiranih obveznica, koji ispunjavaju uvjete iz stavka 1. prvog podstavka, uz iznimku članka 72.a stavka 2. točke (l) Uredbe (EU) br. 575/2013, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:
- (a) iznos glavnice obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta poznat je u trenutku izdavanja, fiksna je ili se povećava i na njega ne utječe obilježje ugrađene izvedenice, a ukupni iznos obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta, uključujući ugrađenu izvedenicu, može se dnevno vrednovati u odnosu na aktivno i likvidno dvosmjerno tržište za istovjetni instrument bez kreditnog rizika, u skladu s člancima 104. i 105. Uredbe (EU) br. 575/2013; ili
 - (b) dužnički instrument sadržava ugovornu odredbu kojom se utvrđuje da je vrijednost potraživanja u slučajevima insolventnosti izdavatelja i sanacije izdavatelja fiksna ili se povećava te da ne premašuje izvorno plaćen iznos obveze.

Dužnički instrumenti iz prvog podstavka, uključujući njihove ugrađene izvedenice, nisu predmet sporazuma o netiranju, a vrednovanje takvih instrumenata ne podliježe članku 49. stavku 3. Direktive 2014/59/EU.

Obveze iz prvog podstavka uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo u odnosu na dio obveze koji odgovara iznosu glavnice iz točke (a) tog podstavka ili iznosu koji je fiksni ili se povećava iz točke (b) tog podstavka.

3. Ako društvo kći s poslovnim nastanom u Uniji obveze izdaje postojećem dioničaru koji nije dio iste sanacijske grupe, a to društvo kći dio je iste sanacijske grupe kao i sanacijski subjekt, te se obveze uključuju u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza tog sanacijskog subjekta ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) izdane su u skladu s člankom 12.g stavkom 2. točkom (a);
 - (b) izvršenjem ovlasti za otpis ili konverziju u odnosu na te obveze u skladu s člankom 21. ne utječe se na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri;
 - (c) te obveze ne prelaze iznos određen oduzimanjem:
 - i. zbroja obveza koje su izdane sanacijskom subjektu i koje je kupio sanacijski subjekt izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi i iznosa regulatornog kapitala koji je izdan u skladu s člankom 12.g stavkom 2. točkom (b) od
 - ii. iznosa zatraženog u skladu s člankom 12.g stavkom 1.

4. Ne dovodeći u pitanje minimalni zahtjev iz članka 12.d stavka 4 ili članka 12.e stavka 1. točke (a), nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelom ili nakon prijedloga nacionalnog sanacijskog tijela Odbor na vlastitu inicijativu osigurava da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5. ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 12.f koji je jednak iznosu od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka. Odbor može dopustiti da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5. ispunjavaju razinu koja je niža od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, ali viša od iznosa koji proizlazi iz primjene formule $(1-(X1/X2)) \times 8 \%$ ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, pod uvjetom da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 72.b stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pri čemu je, s obzirom na smanjenje koje je moguće na temelju članka 72.b stavka 3. te uredbe:

$X1 = 3,5 \%$ ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

X2 = zbroj 18 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i iznosa zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj.

Ako primjena prvog podstavka ovog stavka na sanacijske subjekte koji podliježu članku 12.d stavku 4. dovodi do zahtjeva koji premašuje 27 % ukupnog iznosa izloženosti riziku, Odbor za dotični sanacijski subjekt ograničava dio zahtjeva iz članka 12.f koji se mora ispuniti s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata i obveza iz stavka 3. ovog članka na iznos koji je jednak 27 % ukupnog iznosa izloženosti riziku ako je Odbor procijenio sljedeće:

- (a) u sanacijskom planu pristup Fondu ne smatra se opcijom za sanaciju tog sanacijskog subjekta; i
- (b) ako se točka (a) ne primjenjuje, zahtjevom iz članka 12.f tom sanacijskom subjektu omogućuje se da ispuni zahtjev iz članka 27. stavka 7.

Pri obavljanju procjene iz drugog podstavka Odbor uzima u obzir i rizik od nerazmjernog učinka na poslovni model dotičnog sanacijskog subjekta.

Drugi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se na sanacijske subjekte koji podliježu članku 12.d stavku 5.

5. Na vlastitu inicijativu nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelom ili na prijedlog nacionalnog sanacijskog tijela Odbor može odlučiti da sanacijski subjekti koji nisu ni GSV institucije ni sanacijski subjekti koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5. ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 12.f do 8 % ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital, ili formule iz stavka 7., ovisno što je više, s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) nepodređene obveze iz stavaka 1. i 2. ovog članka imaju isti red prvenstva u nacionalnoj hijerarhiji u slučaju insolventnosti kao i određene obveze isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 27. stavkom 3. ili člankom 27. stavkom 5.;

- (b) postoji rizik da vjerovnici čija potraživanja proizlaze iz nepodređenih obveza koje nisu isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 27. stavkom 3. ili člankom 27. stavkom 5. kao rezultat planirane primjene ovlasti za otpis i konverziju tih obveza trpe gubitke koji su veći nego što bi bili prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;
- (c) iznos regulatornog kapitala i drugih podređenih obveza ne premašuje iznos potreban kako bi se osiguralo da vjerovnici iz točke (b) ne pretrpe gubitke koji su veći od onih koje bi inače pretrpjeli prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.

Ako utvrdi da je ukupni iznos obveza koje su isključene ili bi vjerojatno mogle biti isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 27. stavkom 3. ili člankom 27. stavkom 5., unutar vrste obveza koja uključuje prihvatljive obveze, veći od 10 % te vrste, Odbor procjenjuje rizik iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka.

6. Za potrebe stavaka 4., 5. i 7., obveze iz izvedenica uključuju se u ukupne obveze na temelju potpunog priznavanja prava druge ugovorne strane na netiranje.

Regulatorni kapital sanacijskog subjekta koji se upotrebljava za usklađivanje sa zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj prihvatljiv je za usklađivanje sa zahtjevima iz stavaka 4., 5. i 7.

7. Odstupajući od stavka 3. ovog članka, Odbor može odlučiti da sanacijski subjekti koji su GSV institucije ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5. ove Uredbe moraju ispuniti zahtjev iz članka 12.f ove Uredbe s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, u mjeri u kojoj, slijedom obveze sanacijskog subjekta da ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj i zahtjeve iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 12.d stavka 4. i članka 12.f ove Uredbe, zbroj tog regulatornog kapitala, instrumenata i obveza ne prelazi, ovisno što je više:
- (a) iznos od 8 % ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital; ili

- (b) iznos koji proizlazi iz primjene formule Ax^2+Bx^2+C , pri čemu su A, B i C sljedeći iznosi:

A = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013;

B = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU;

C = iznos koji proizlazi iz zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj.

8. Odbor može izvršavati ovlast iz stavka 7. ovog članka u odnosu na sanacijske subjekte koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5. i koji ispunjavaju jedan od uvjeta navedenih u drugom podstavku ovog stavka, do granice od 30 % ukupnog broja svih sanacijskih subjekata koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5. za koje Odbor odredi zahtjev iz članka 12.f.

Odbor razmatra uvjete kako slijedi:

- (a) u prethodno provedenoj procjeni mogućnosti sanacije utvrđene su znatne zapreke provedivosti sanacije i:
- i. nisu poduzete nikakve korektivne mjere nakon primjene mjera iz članka 10. stavka 11. u roku koji zahtijeva Odbor; ili

- ii. utvrđene znatne zapreke ne mogu se ukloniti nijednom od mjera iz članka 10. stavka 11., a izvršavanjem ovlasti iz stavka 7. ovog članka djelomično bi se ili u potpunosti nadoknadio negativan učinak znatnih zapreka na provedivost sanacije;
- (b) Odbor smatra da su izvedivost i vjerodostojnost preferirane sanacijske strategije sanacijskog subjekta ograničene, uzimajući u obzir veličinu subjekta, njegovu međusobnu povezanost, prirodu, opseg, rizičnost i složenost njegovih aktivnosti, njegov pravni status i dioničarsku strukturu; ili
- (c) u zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU odražava se činjenica da se sanacijski subjekt koji je GSV institucija ili koji podliježe članku 12.d stavku 4. ili 5. ove Uredbe nalazi, u pogledu rizičnosti, među prvih 20 % institucija za koje Odbor odredi zahtjev iz članka 12.a stavka 1. ove Uredbe.

Za potrebe određivanja postotaka iz prvog i drugog podstavka Odbor zaokružuje rezultat izračuna na najbliži cijeli broj.

9. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor donosi odluke iz stavka 5. ili 7.

Pri donošenju tih odluka Odbor također uzima u obzir:

- (a) dubinu tržišta za instrumente regulatornog kapitala sanacijskog subjekta i podređene prihvatljive instrumente, određivanje cijena takvih instrumenata, ako postoje, i vrijeme potrebno za izvršenje svih transakcija potrebnih radi usklađivanja s tom odlukom;
- (b) iznos instrumenata prihvatljivih obveza koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 s preostalim rokom do dospijeca kraćim od jedne godine od datuma odluke s ciljem postizanja kvantitativnog prilagođavanja zahtjevima iz stavaka 5. i 7. ovog članka;
- (c) dostupnost i iznos instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavka 2. točke (d) te uredbe;

- (d) je li iznos obveza koje su isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s člankom 27. stavkom 3. ili 5. i koje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti imaju isti li niži red prvenstva u odnosu na prihvatljive obveze koje s najvišim redom prvenstva značajan u usporedbi s regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama sanacijskog subjekta. Ako iznos isključenih obveza ne prelazi 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskog subjekta, smatra se da isključeni iznos nije značajan. Iznad tog praga značajnost isključenih obveza procjenjuje Odbor;
- (e) poslovni model sanacijskog subjekta, model financiranja i profil rizičnosti kao i njegovu stabilnost i sposobnost doprinošenja gospodarstvu; i
- (f) učinak mogućih troškova restrukturiranja na dokapitalizaciju sanacijskog subjekta.

Članak 12.d

Određivanje minimalnog zahtjeva

za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor određuje zahtjev iz članka 12.a stavka 1. na temelju sljedećih kriterija:
 - (a) potrebe da se osigura da se sanacijska grupa može sanirati primjenom sanacijskih instrumenata na sanacijski subjekt, uključujući, ako je primjenjivo, bail-in instrument, na način da se postižu ciljevi sanacije;
 - (b) potrebe za tim da se, ako je primjereno, osigura da sanacijski subjekt i njegova društva kćeri koja su institucije ili subjekti iz članka 12. stavaka 1. i 3., ali nisu sanacijski subjekti imaju dovoljno regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza da se, u slučaju da se na njih primijene bail-in instrument odnosno ovlasti za otpis i konverziju, gubici mogu pokriti te da se stopa ukupnog kapitala i omjer financijske poluge relevantnih subjekata, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu vratiti na razinu potrebnu kako bi i dalje ispunjavali uvjete odobrenja za rad i obavljali djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;

- (c) potrebe za tim da se osigura da sanacijski subjekt, ako je sanacijskim planom predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz bail-ina na temelju članka 27. stavka 5. ove Uredbe ili da se u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, ima dovoljno regulatornog kapitala i drugih prihvatljivih obveza za pokrivanje gubitaka i vraćanje stope ukupnog kapitala i njegova omjera financijske poluge, ovisno o tome što je primjenjivo, na razinu potrebnu kako bi i dalje ispunjavao uvjete odobrenja za rad i obavljao djelatnosti za koje je na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobio odobrenje za rad;
- (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti subjekta;
- (e) razmjera u kojem bi propast subjekta imala štetan učinak na financijsku stabilnost, među ostalim širenjem zaraze na druge institucije ili subjekte, zbog međusobne povezanosti subjekta s tim drugim institucijama ili subjektima ili s ostatkom financijskog sustava.

2. Ako je sanacijskim planom predviđeno poduzimanje sanacijske mjere ili izvršavanje ovlasti za otpis i konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21., u skladu s relevantnim scenarijem iz članka 8. stavka 6., zahtjev iz članka 12.a stavka 1. odgovara iznosu koji je dostatan za to da se osigura sljedeće:
- (a) da gubici čiji nastanak subjekt očekuje budu u cijelosti pokriveni („pokrivanje gubitaka”);
 - (b) da sanacijski subjekt i njegova društva kćeri koja su institucije ili subjekti iz članka 12. stavka 1. ili 3., ali nisu sanacijski subjekti budu dokapitalizirani do razine koja im omogućuje da i dalje ispunjavaju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU ili jednakovrijednog zakonodavnog akta dobili odobrenje za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine („dokapitalizacija”).

Ako je sanacijskim planom predviđeno da subjekt bude likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti ili drugih jednakovrijednih nacionalnih postupaka, Odbor procjenjuje je li opravdano ograničiti zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za taj subjekt tako da ne premašuje iznos dostatan za pokrivanje gubitaka u skladu s prvim podstavkom točkom (a).

Procjenom Odbora posebno se evaluira ograničenje iz drugog podstavka u pogledu bilo kakvog mogućeg učinka na financijsku stabilnost i na rizik širenja zaraze na financijski sustav.

3. Za sanacijske subjekte iznos iz stavka 2. prvog podstavka jest sljedeći:
 - (a) u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 12.a stavka 1., u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a), zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za sanacijski subjekt na konsolidiranoj razini sanacijske grupe; i
 - ii. iznosa dokapitalizacije koji sanacijskoj grupi omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU na konsolidiranoj razini sanacijske grupe nakon provedbe preferirane sanacijske strategije; i

(b) u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 12.a stavka 1., u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (b), zbroj:

- i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara, na konsolidiranoj razini sanacijske grupe, zahtjevu u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 za sanacijski subjekt; i
- ii. iznosa dokapitalizacije koji sanacijskoj grupi omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj razini sanacijske grupe nakon provedbe preferirane sanacijske strategije.

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (a) ovog stavka podijeli s ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (b) ovog stavka podijeli s mjerom ukupne izloženosti.

Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva predviđenog u prvom podstavku točki (b) ovog stavka Odbor uzima u obzir zahtjeve iz članka 27. stavka 7.

Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka Odbor:

- (a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili mjeru ukupne izloženosti kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz sanacijskih mjera utvrđenih u sanacijskom planu;
i
- (b) nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, naviše ili naniže usklađuje iznos koji odgovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na sanacijski subjekt nakon provedbe preferirane sanacijske strategije.

Odbor može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. za odgovarajući iznos koji je potreban kako bi se osiguralo da subjekt nakon sanacije može održati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

Ako se primjenjuje šesti podstavak ovog stavka, iznos iz tog podstavka jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji se primjenjuje nakon primjene sanacijskih instrumenata umanjen za iznos iz članka 128. točke 6. podtočke (a) Direktive 2013/36/EU.

Iznos iz šestog podstavka ovog stavka usklađuje se naniže ako Odbor nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerojatno da niži iznos bude dostatan za održavanje povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije i njezina pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz Fonda, u skladu s člankom 27. stavkom 7. i člankom 76. stavkom 3., nakon provedbe sanacijske strategije. Taj iznos usklađuje se naviše ako Odbor nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, utvrdi da je viši iznos potreban za održavanje dostatnog povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 12. stavka 1. i njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz Fonda, u skladu s člankom 27. stavkom 7. i člankom 76. stavkom 3. tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

4. Za sanacijske subjekte koji ne podliježu članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji su dio sanacijske grupe čija ukupna imovina prelazi 100 milijardi EUR razina zahtjeva iz stavka 3. ovog članka barem je jednaka iznosu od:

(a) 13,5 %, kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a); i

(b) 5%, kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (b).

Odstupajući od članka 12.c, sanacijski subjekti iz prvog podstavka ovog stavka ispunjavaju razinu zahtjeva iz prvog podstavka ovog stavka, koja je jednaka iznosu od 13,5 % kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a) i jednaka iznosu od 5 % kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (b), s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz članka 12.c stavka 3. ove Uredbe.

5. Na zahtjev nacionalnog sanacijskog tijela sanacijskog subjekta Odbor primjenjuje zahtjeve utvrđene u stavku 4. ovog članka na sanacijski subjekt koji ne podliježe članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013, i koji je dio sanacijske grupe čija je ukupna imovina manja od 100 milijardi EUR te za koji je nacionalno sanacijsko tijelo procijenilo da bi vjerojatno mogao predstavljati sistemski rizik u slučaju propasti.

Pri donošenju odluke o podnošenju zahtjeva iz prvog podstavka ovog stavka nacionalno sanacijsko tijelo uzima u obzir:

- (a) pretežnost depozita i nezastupljenost dužničkih instrumenata u modelu financiranja;
- (b) mjeru u kojoj je ograničen pristup tržištima kapitala za prihvatljive obveze;
- (c) mjeru u kojoj se sanacijski subjekt oslanja na redovni osnovni kapital za ispunjavanje zahtjeva iz članka 12.f.

Time što ne postoji zahtjev nacionalnog sanacijskog tijela na temelju prvog podstavka ovog stavka ne dovode se u pitanje odluke Odbora na temelju članka 12.c stavka 5.

- 6. Za subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti iznos iz stavka 2. prvog podstavka jest sljedeći:
 - (a) u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 12.a stavka 1., u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a), zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za subjekt; i

- ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. ove Uredbe ili nakon sanacije sanacijske grupe; i
- (b) u svrhu izračuna zahtjeva iz članka 12.a stavka 1., u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (b), zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevu u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 za subjekt; i
 - ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom u vezi s omjerom financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. ove Uredbe ili nakon sanacije sanacijske grupe.

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (a) ovog stavka podijeli s ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 12.a stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izražava se kao postotak koji se dobije kada se iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom točkom (b) ovog stavka podijeli s mjerom ukupne izloženosti.

Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva predviđenog u prvom podstavku točki (b) ovog članka Odbor uzima u obzir zahtjeve iz članka 27. stavka 7.

Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka Odbor:

- (a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili mjeru ukupne izloženosti kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz mjera predviđenih u sanacijskom planu; i

- (b) nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, naviše ili naniže usklađuje iznos koji ogovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na relevantni subjekt nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. ove Uredbe ili nakon sanacije sanacijske grupe.

Odbor može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. ovog stavka za odgovarajući iznos koji je potreban kako bi se osiguralo da subjekt nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. može održati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

Ako se primjenjuje šesti podstavak ovog stavka, iznos iz tog podstavka jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji se primjenjuje nakon izvršenja ovlasti iz članka 21. ove Uredbe ili nakon sanacije sanacijske grupe umanjen za iznos iz članka 128. točke 6. podtočke (a) Direktive 2013/36/EU.

Iznos iz šestog podstavka ovog stavka usklađuje se naniže ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerojatno da niži iznos bude dostatan za osiguravanje povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 12. stavka 1. i njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz Fonda, u skladu s člankom 27. stavkom 7. i člankom 76. stavkom 3., nakon izvršenja ovlasti iz članka 21. ili nakon sanacije sanacijske grupe. Taj iznos usklađuje se naviše ako Odbor nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, utvrdi da je viši iznos potreban za održavanje dostatnog povjerenja tržišta i osiguravanje kontinuiteta pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije ili subjekta iz članka 12. stavka 1. i njihova pristupa financiranju bez uporabe izvanredne javne financijske potpore, osim doprinosâ iz Fonda, u skladu s člankom 27. stavkom 7. i člankom 76. stavkom 3. tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

7. Ako Odbor očekuje da bi određene vrste prihvatljivih obveza vjerojatno mogle biti u potpunosti ili djelomično isključene iz bail-ina na temelju članka 27. stavka 5. ili u potpunosti prenesene na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, zahtjev iz članka 12.a stavka 1. ispunjava se s pomoću regulatornog kapitala ili drugih prihvatljivih obveza koji su dostatni za sljedeće:
- (a) pokrivanje iznosa isključenih obveza utvrđenih u skladu s člankom 27. stavkom 5.;
 - (b) osiguranje toga da se ispune uvjeti iz stavka 2.
8. Svaka odluka Odbora o nametanju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom sadržava obrazloženje te odluke, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavaka od 2. do 7. ovog članka te je Odbor preispituje bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene razine zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU.
9. Za potrebe stavaka 3. i 6. ovog članka, kapitalni zahtjevi tumače se u skladu s primjenom, od strane nadležnog tijela, prijelaznih odredbi utvrđenih u dijelu desetom glavi I. poglavljima 1., 2. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013. te u odredbama nacionalnog zakonodavstva u kojima se propisuju mogućnosti koje su nadležnim tijelima dodijeljene tom uredbom.

Članak 12.e

Određivanje minimalnog zahtjeva

za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za sanacijske subjekte koji su dio GSV institucija i Unijina značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a

1. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za sanacijski subjekt koji je GSV institucija ili dio GSV institucije sastoji se od sljedećeg:
 - (a) zahtjevâ iz članka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
 - (b) svakog dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji Odbor odredi posebno u odnosu na taj subjekt u skladu sa stavkom 3. ovog članka.
2. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za Unijino značajno društvo kći GSV institucije izvan EU-a sastoji se od sljedećeg:
 - (a) zahtjevâ iz članka 92.b i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

- (b) svakog dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji Odbor odredi posebno u odnosu na to značajno društvo kći u skladu sa stavkom 3. ovog članka i koji se ispunjava s pomoću regulatornog kapitala i obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 12.g i članka 92.b stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.
- 3. Odbor uvodi dodatak zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b) samo:
 - (a) ako zahtjev iz ovog članka stavka 1. točke (a) ili stavka 2. točke (a) nije dostatan kako bi se ispunili uvjeti iz članka 12.d; i
 - (b) u mjeri u kojoj se osigurava da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 12.d.
- 4. Svaka odluka Odbora o uvođenju dodatka zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka ili stavkom 2. točkom (b) ovog članka sadržava obrazloženje te odluke, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavka 3. ovog članka, te je Odbor preispituje bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene razine zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU koji se primjenjuje na sanacijsku grupu ili Unijino značajno društvo kći GSV institucije izvan EU-a.

Članak 12.f

Primjena minimalnog zahtjeva

za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na sanacijske subjekte

1. Sanacijski subjekti ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima od 12.c do 12.e na konsolidiranoj osnovi na razini sanacijske grupe.
2. Odbor, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom na razini grupe, ako to tijelo nije Odbor, i konsolidacijskim nadzornim tijelom određuje zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za sanacijski subjekt s poslovnim nastanom u državi članici sudionici na konsolidiranoj razini sanacijske grupe, na temelju zahtjeva utvrđenih u člancima od 12.c do 12.e i na temelju toga predviđa li sanacijski plan da će se društva kćeri iz treće zemlje koja su dio grupe sanirati zasebno.
3. Za sanacijske grupe utvrđene u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (24b) podtočkom (b), Odbor odlučuje, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti i preferirane sanacijske strategije, koji se subjekti unutar sanacijske grupe moraju biti usklađeni s člankom 12.d stavkom 3. i 4. i člankom 12.e stavkom 1. kako bi se osiguralo da je sanacijska grupa kao cjelina usklađena sa stavcima 1. i 2. ovog članka te na koji način to moraju činiti u skladu sa sanacijskim planom.

Članak 12.g

Primjena minimalnog zahtjeva

za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti

1. Institucije koje su društva kćeri sanacijskog subjekta ili subjekta iz treće zemlje, ali same po sebi nisu sanacijski subjekti, ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 12.d na pojedinačnoj osnovi.

Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 2. točke (b) koji je društvo kći sanacijskog subjekta, ali sam po sebi nije sanacijski subjekt.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, matična društva u Uniji koja sama po sebi nisu sanacijski subjekti, ali su društva kćeri subjekata iz trećih zemalja ispunjavaju zahtjeve iz članaka 12.d i 12.e na konsolidiranoj osnovi.

Za sanacijske grupe utvrđene u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (24b) podtočkom (b), one kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, ali same po sebi nisu sanacijski subjekti, središnje tijelo koje samo po sebi nije sanacijski subjekt te svi sanacijski subjekti koji ne podliježu zahtjevu iz članka 12.f stavka 3., pridržavaju se članka 12.d stavka 6. na pojedinačnoj osnovi.

Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. u pogledu subjekta iz ovog stavka određuje se na temelju zahtjeva utvrđenih u članku 12.d.

2. Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. u pogledu subjekata iz stavka 1. ovog članka ispunjava se s pomoću najmanje jednog od sljedećeg:

(a) obveza:

- i. koje su izdane sanacijskom subjektu i koje je sanacijski subjekt kupio ili izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi koji su kupili obveze od subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak, ili koje su izdane postojećem dioničaru i koje je postojeći dioničar kupio, a koji nije dio iste sanacijske grupe sve dok se izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 21. ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri;
- ii. kojima se ispunjavaju kriteriji prihvatljivosti iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavka 2. točaka (b), (c), (k), (l) i (m) i članka 72.b stavaka od 3. do 5. te uredbe;

- iii. koje u redu prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti dolaze poslije obveza koje ne ispunjavaju uvjet iz podtočke i. i koje nisu prihvatljive za zahtjeve za regulatorni kapital;
- iv. koje podliježu ovlastima za otpis ili konverziju u skladu s člankom 21. na način koji je u skladu sa sanacijskom strategijom sanacijske grupe, posebno u smislu da nema utjecaja na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri;
- v. čije stjecanje vlasništva nije izravno ili neizravno financirao subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak;
- vi. kod kojih u odredbama kojima se one uređuju nije izričito ili implicitno navedeno da bi subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak ovisno o slučaju izvršio opciju kupnje nad obvezama, otkupio ih, ponovno kupio ili ih prijevremeno otplatio, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta i ako taj subjekt ne daje takve navode na drugi način;
- vii. kod kojih u odredbama kojima se one uređuju imatelju nije dano pravo da ubrza buduće planirano plaćanje kamata ili glavnice, osim u slučaju insolventnosti ili likvidacije subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak;

viii. kod kojih se iznos kamata ili dividendi, ovisno o slučaju, koji je dospio ne mijenja se ovisno o kreditnoj sposobnosti subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak ili njegova matičnog društva;

(b) regulatornog kapitala, kako slijedi:

i. redovnog osnovnog kapitala; i

ii. drugog regulatornog kapitala:

- koji je izdan subjektima i koji su kupili subjekti koji su uključeni u istu sanacijsku grupu, ili
- koji je izdan subjektima i koji su kupili subjekti koji nisu uključeni u istu sanacijsku grupu sve dok se izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 21. ne utječe na kontrolu koju sanacijski subjekt ima nad društvom kćeri.

3. Odbor može dopustiti da se zahtjev iz članka 12.a stavka 1. ispuni u potpunosti ili djelomično jamstvom koje izdaje sanacijski subjekt i kojim se ispunjavaju sljedeći uvjeti:
- (a) i društvo kći i sanacijski subjekt imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici i dio su iste sanacijske grupe;
 - (b) sanacijski subjekt ispunjava zahtjev iz članka 12.f;
 - (c) jamstvo se pruža u iznosu koji barem odgovara iznosu zahtjeva koji zamjenjuje;
 - (d) jamstvo se aktivira ako društvo kći ne može otplatiti svoje dugove ili druge obveze u skladu s dospijećem ili je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 21. stavkom 3. za to društvo kćer, ovisno o tome do čega prije dođe;
 - (e) jamstvo je kolateralizirano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (a) Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća* u visini od najmanje 50 % njegova iznosa;

- (f) kolateral kojim se osigurava jamstvo ispunjava zahtjeve iz članka 197. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji su, uzimajući u obzir konzervativne korektivne faktore, dostatni za pokrivanje iznosa kolateraliziranog kako je navedeno u točki (e);
- (g) kolateral kojim se osigurava jamstvo nije opterećen, a osobito se ne upotrebljava kao kolateral za osiguranje nekog drugog jamstva;
- (h) efektivno dospijeće kolaterala ispunjava isti uvjet dospijeća kao onaj iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
- (i) ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa sanacijskog subjekta na relevantno društvo kći, među ostalim i ako se sanacijska mjera poduzima u odnosu na sanacijski subjekt.

Za potrebe prvog podstavka točke (i), sanacijski subjekt na zahtjev Odbora dostavlja neovisno, pisano i obrazloženo pravno mišljenje ili na drugi zadovoljavajući način dokazuje da ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa sanacijskog subjekta na relevantno društvo kćer.

Članak 12.h

Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze primjenjivo na subjekte koji sami po sebi nisu sanacijski subjekti

1. Odbor može izuzeti od primjene članka 12.g društvo kćer sanacijskog subjekta s poslovnim nastanom u državi članici sudionici ako:
 - (a) i društvo kći i sanacijski subjekt imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici i dio su iste sanacijske grupe;
 - (b) sanacijski subjekt ispunjava zahtjev iz članka 12.f;
 - (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza od strane sanacijskog subjekta u korist društva kćeri za koje je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 21. stavkom 3., osobito ako je sanacijska mjera poduzeta u odnosu na sanacijski subjekt.

2. Odbor može izuzeti od primjene članka 12.g društvo kćer sanacijskog subjekta s poslovnim nastanom u državi članici sudionici ako:
- (a) i društvo kći i njegovo matično društvo imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici i dio su iste sanacijske grupe;
 - (b) matično društvo ispunjava zahtjev iz članka 12.a stavka 1. na konsolidiranoj osnovi u toj državi članici sudionici;
 - (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplati obveza od strane matičnog društva u korist društva kćeri za koje je provedeno utvrđenje u skladu s člankom 21. stavkom 3., osobito ako je sanacijska mjera poduzeta u odnosu na matično društvo.

Članak 12.i

Izuzeće za središnje tijelo i kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom

Odbor može djelomično ili u potpunosti izuzeti od primjene članka 12.g središnje tijelo ili kreditnu instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) kreditna institucija i središnje tijelo podliježu nadzoru istog nadležnog tijela, imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici i dio su iste sanacijske grupe;
- (b) središnje tijelo i njegove stalno povezane kreditne institucije za svoje obveze odgovaraju solidarno ili za obveze njegovih stalno povezanih kreditnih institucija u potpunosti jamči središnje tijelo;
- (c) minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze te za solventnost i likvidnost središnjeg tijela i svih stalno povezanih kreditnih institucija prate se kao cjelina na temelju konsolidiranih izvještaja tih institucija;

- (d) u slučaju izuzeća za kreditnu instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom, uprava središnjeg tijela ovlaštena je za davanje uputa upravi stalno povezanih institucija;
- (e) relevantna sanacijska grupa ispunjava zahtjev iz članka 12.f stavka 3.; i
- (f) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplati obveza između središnjeg tijela i stalno povezanih kreditnih institucija u slučaju sanacije.

Članak 12.j

Kršenja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Svako kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 12.f ili članka 12.g, rješava se na temelju najmanje jednog od sljedećeg:
 - (a) ovlasti za rješavanje ili uklanjanje zapreka provedivosti sanacije u skladu s člankom 10.;
 - (b) ovlasti iz članka 10.a;

- (c) mjera iz članka 104. Direktive 2013/36/EZ;
- (d) mjera rane intervencije u skladu s člankom 13.;
- (e) administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera u skladu s člancima 110. i 111. Direktive 2014/59/EU.

Nadalje, Odbor ili ESB mogu procijeniti propada li institucija ili je vjerojatno da će propasti, u skladu s člankom 18.

- 2. Odbor, sanacijska tijela i nadležna tijela države članice sudionice međusobno se savjetuju pri izvršavanju ovlasti iz stavka 1.

Članak 12.k

Prijelazni aranžmani i aranžmani nakon sanacije

- 1. Odstupajući od članka 12.a stavka 1., Odbor i nacionalna sanacijska tijela određuju odgovarajuća prijelazna razdoblja u kojima subjekti iz članka 12. stavaka 1. i 3. moraju ispuniti zahtjeve iz članka 12.f ili 12.g, ili zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju. Rok za subjekte za ispunjenje zahtjeva iz članka 12.f ili 12.g ili zahtjeva koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7. jest 1. siječnja 2024.

Odbor utvrđuje prijelazne ciljne razine za zahtjeve u članku 12.f ili 12.g ili za zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, koje su subjekti iz članka 12. stavaka 1. i 3. dužni ispunjavati 1. siječnja 2022. Prijelaznim ciljnim razinama se, u pravilu, osigurava linearno povećanje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza radi približavanja zahtjevu.

Odbor može odrediti prijelazno razdoblje koje završava nakon 1. siječnja 2024. ako je to propisno opravdano i primjereno na temelju kriterijâ iz stavka 7., uzimajući u obzir:

- (a) razvoj financijskog položaja subjekta;
- (b) izglede da će subjekt u razumnom roku moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz članka 12.f ili 12.g ili zahtjevom koji proizlazi iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7.; i
- (c) je li subjekt u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeća iz članaka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 12.c ili članka 12.g stavka 2. ove Uredbe te, ako nije, je li ta nemogućnost idiosinkrastične naravi ili je posljedica poremećaja na širem tržištu.

2. Rok za sanacijske subjekte za usklađivanje s minimalnom razinom zahtjeva iz članka 12.d stavka 4. ili 5. jest 1. siječnja 2022.
3. Minimalne razine zahtjeva iz članka 12.d stavaka 4. i 5. ne primjenjuju se u roku od dvije godine nakon datuma:
 - (a) na koji su Odbor ili nacionalno sanacijsko tijelo primijenili bail-in instrument; ili
 - (b) na koji je sanacijski subjekt primijenio alternativnu mjeru privatnog sektora iz članka 18. stavka 1. točke (b) kojom su instrumenti kapitala i druge obveze otpisani ili su konvertirani u instrumente redovnog osnovnog kapitala, ili na koji su ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 21. izvršene u odnosu na taj sanacijski subjekt, radi dokapitalizacije sanacijskog subjekta bez primjene sanacijskog instrumenata.
4. Zahtjevi iz članka 12.c stavaka 4. i 7., kao i članka 12.d stavaka 4. i 5., ovisno o tome što je primjenjivo, ne primjenjuju se u razdoblju od tri godine nakon datuma na koji je za sanacijski subjekt ili grupu kojoj sanacijski subjekt pripada utvrđeno da je GSV institucija, ili na koji je za sanacijski subjekt nastupila situacija iz članka 12.d stavka 4. ili 5.

5. Odstupajući od članka 12.a stavka 1., Odbor i nacionalna sanacijska tijela određuju odgovarajuće prijelazno razdoblje unutar kojeg su subjekti na koje su primijenjeni sanacijski instrumenti ili ovlast za otpis ili konverziju iz članka 21. dužni ispuniti zahtjeve iz članka 12.f ili 12.g, ili zahtjev koji proizlazi iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju.
6. Za potrebe stavaka od 1. do 5. Odbor i nacionalna sanacijska tijela obavješćuju subjekt o planiranom minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za svako razdoblje od 12 mjeseci tijekom prijelaznog razdoblja kako bi se olakšalo postupno povećanje njegova kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije. Na kraju prijelaznog razdoblja minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze je jednak iznosu određenom u skladu s člankom 12.c stavkom 4., 5. ili 7., člankom 12.d stavkom 4. ili 5., člankom 12.f ili člankom 12.g, ovisno o slučaju.
7. Pri određivanju prijelaznih razdoblja Odbor uzima u obzir:
 - (a) pretežnost depozita i nezastupljenost dužničkih instrumenata u modelu financiranja;
 - (b) pristup tržištima kapitala za prihvatljive obveze;

(c) mjeru u kojoj se sanacijski subjekt oslanja na redovni osnovni kapital kako bi se ispunjavao zahtjev iz članka 12.f.

8. Podložno stavku 1. Odbor se ne sprečava da naknadno revidira prijelazno razdoblje ili bilo koji planirani minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze priopćen u skladu sa stavkom 6.

* Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).”;

7. članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odbor poduzima sanacijsku mjeru u vezi s matičnim društvom iz članka 2. točke (b) ako su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 18. stavku 1.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Neovisno o činjenici da matično društvo ne ispunjava uvjete utvrđene u članku 18. stavku 1., Odbor može odlučiti o sanacijskoj mjeri u pogledu tog matičnog društva ako je ono sanacijski subjekt i ako jedno njegovo društvo kći koje je institucija, ali nije sanacijski subjekt ili više takvih društava kćeri ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 18. stavku 1., pod uvjetom da su njihova imovina i obveze takve da njihovo propadanje prijeti instituciji ili grupi kao cjelini i ako je sanacijska mjera u pogledu tog matičnog društva potrebne ili za sanaciju tih društava kćeri koja su institucije ili za sanaciju relevantne sanacijske grupe kao cjeline.”;

8. članak 18. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere sustava zaštite institucija, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21., poduzete u pogledu subjekta, spriječile propadanje subjekta u razumnom vremenskom okviru;”.

(b) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Odbor može usvojiti sanacijski program u skladu sa stavkom 1. u odnosu na središnje tijelo i sve kreditne institucije koje su s njim stalno povezane koje su dio iste sanacijske grupe kada ta sanacijska grupa kao cjelina ispunjava uvjete iz stavka 1. prvog podstavka.”;

9. članak 20. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21.”;

(b) stavak 5. mijenja se kako slijedi:

i. u točki (a) riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21.”;

ii. točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) kada se primjenjuje ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. stavkom 7., pružanje informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se poduzima poništavanje ili razvodnjavanje vlasničkih instrumenata te mjeri u kojoj se otpisuju ili konvertiraju relevantni instrumenti kapitala i prihvatljive obveze;

(d) kada se primjenjuje bail-in instrument, pružanje informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se otpisuju ili konvertiraju obveze prihvatljive za bail-in;”;

iii. u točki (g) riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21.”;

(c) u stavcima 6., 13. i 15. riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21.”;

10. članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Otpis ili konverzija instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza”

- (b) u uvodnom dijelu i u stavku 1. točki (b) riječi „instrumenti kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze iz stavka 7.a” u odgovarajućem gramatičkom obliku;
- (c) u stavku 3. točki (b) riječi „instrumenata kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 7.a”;
- (d) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Ako je ispunjen jedan ili više uvjeta iz stavka 1., Odbor, koji postupka u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., utvrđuje izvršavaju li se ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza zasebno ili u kombinaciji sa sanacijskom mjerom u skladu s postupkom iz članka 18.

Ako je sanacijski subjekt relevantne instrumente kapitala i prihvatljive obveze kupio neizravno putem drugih subjekata u istoj sanacijskoj grupi, ovlast za otpis ili konverziju tih relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza izvršava se zajedno s izvršenjem iste ovlasti na razini matičnog društva dotičnog subjekta ili na razini drugih matičnih društava koja nisu sanacijski subjekti, kako bi se gubitke učinkovito prenijelo na sanacijski subjekt i kako bi sanacijski subjekt dokapitalizirao dotični subjekt.

Nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala ili prihvatljivih obveza neovisno o sanacijskoj mjeri, provodi se vrednovanje predviđeno člankom 20. stavkom 16. i primjenjuje se članak 76. stavak 1. točka (e).”;

(e) umeću se sljedeći stavci:

„7.a Ovlast za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o sanacijskoj mjeri može se izvršiti samo za prihvatljive obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka 12.g stavka 2. točke (a) ove Uredbe, osim uvjeta koji se odnosi na preostalo dospijeće obveza, kako je utvrđeno člankom 72.c stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Pri izvršenju te ovlasti otpis ili konverzija provode se u skladu s načelom iz članka 15. stavka 1. točke (g).

7.b Ako je sanacijska mjera poduzeta u odnosu na sanacijski subjekt ili, u iznimnim okolnostima u odstupanju od sanacijskog plana, u odnosu na subjekt koji nije sanacijski subjekt, iznos koji je smanjen, otpisan ili konvertiran u skladu s člankom 21. stavkom 10. na razini tog subjekta računa se za pragove utvrđene u članku 27. stavku 7. točki (a) koji se primjenjuju na dotični subjekt.”.

(f) u stavku 8. drugom podstavku riječi „instrumenti kapitala” zamjenjuju se riječima „instrumenti kapitala i prihvatljive obveze iz stavka 7.a” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

(g) u stavku 10. dodaje se sljedeća točka:

„(d) glavnica prihvatljivih obveza iz stavka 7.a otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 14. ili do mjere kapaciteta relevantnih prihvatljivih obveza, što god je manje.”;

11. članak 27. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;

(b) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) obveze s preostalim rokom do dospijeca kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća* ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima, ili središnjim drugim ugovornim stranama s odobrenjem za rad u Uniji na temelju članka 14. Uredbe (EU) br. 648/2012 i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je priznala ESMA na temelju članka 25. te uredbe;

* Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.).”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(h) obveze prema subjektima iz članka 1. stavka 1. točke (a), (b), (c) ili (d) Direktive 2014/59/EU koji su dio iste sanacijske grupe, a da sami po sebi nisu sanacijski subjekti, neovisno o njihovu dospijeću, osim ako su te obveze u redu prvenstva ispod redovnih neosiguranih obveza u skladu s relevantnim nacionalnim pravom države članice sudionice kojim se upravlja redovnim postupkom u slučaju insolventnosti koje se primjenjuje ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe]; u slučajevima kada se primjenjuje ta iznimka, Odbor procjenjuje je li iznos stavki, koji je u skladu s člankom 12.g stavkom 2., dostatan za potporu provedbi preferirane sanacijske strategije.”;

(c) u stavku 4. riječi „obveze na koje se može primijeniti bail-in instrument” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in”;

(d) u stavku 5. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odbor pomno ocjenjuje trebaju li obveze prema institucijama ili subjektima koji su dio iste sanacijske grupe, ali sami nisu sanacijski subjekti i koje nisu isključene iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu sa stavkom 3. točkom (h) biti isključene ili djelomično isključene u skladu s prvim podstavkom točkama od (a) do (d) kako bi se osigurala učinkovita provedba sanacijske strategije.

Ako se u skladu s ovim stavkom isključi ili djelomično isključi obveza prihvatljiva za bail-in ili vrsta obveza prihvatljivih za bail-in, može se povećati razina otpisa ili konverzije koja se primjenjuje na ostale obveze prihvatljive za bail-in kako bi se u obzir uzela ta isključenja, pod uvjetom da je razina otpisa i konverzije koja se primjenjuje na ostale obveze prihvatljive za bail-in u skladu s načelom utvrđenim u članku 15. stavku 1. točki (g).”;

(e) stavak 6. mijenja se kako slijedi:

„6. Ako se isključi ili djelomično isključi obveza prihvatljiva za bail-in ili vrsta obveza prihvatljivih za bail-in u skladu sa stavkom 5., i ako se gubici koji bi se podmirili tim obvezama nisu u potpunosti prenijeli na ostale vjerovnike, instituciji u sanaciji može se uplatiti doprinos iz Fonda s ciljem ostvarenja jednog ili obojeg od sljedećeg:

(a) pokrivanja svih gubitaka koji nisu podmireni obvezama prihvatljivima za bail-in i ponovne uspostave nulte vrijednosti neto vrijednosti imovine institucije u sanaciji u skladu sa stavkom 13. točkom (a);

(b) kupnje vlasničkih instrumenata odnosno instrumenata kapitala institucije u sanaciji kako bi se institucija dokapitalizirala u skladu sa stavkom 13. točkom (b). “;

(f) u stavku 7. točki (a) riječi „prihvatljivih obveza” zamjenjuju se riječima „obveza prihvatljivih za bail-in”;

(g) u stavku 13. riječi „prihvatljive obveze” zamjenjuju se riječima „obveze prihvatljive za bail-in” u odgovarajućem gramatičkom obliku;

12. u članku 31. stavku 2. riječi „stavaka članka 45. stavaka od 9. do 13.” zamjenjuje se riječima „članka 45.h”;

13. u članku 32. stavku 1. riječ „12.” zamjenjuje se riječima „od 12. do 12.k”.

Članak 2.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ova se Uredba primjenjuje od ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik
